

10. brev

8. april 2007

Vi sejler stadig rundt herude, hvor tøj kun er en genstand der forhindrer andre i at dø af grin eller i at begå forbrydelser!!

USA er tæt på og en amerikaner stødte forrige nat ind i ASRA. Vi lå og sov og vågner med et sæt da en 40 fods Elan er drevet ind i stævnen af os. Jeg kommer fortunlet på dækket og ser at en stor sejler ligger og skramler på vores pulpit.

Ingen er at se på den anden båd, så jeg fløjter en gang og det hjælper! En amerikansk tumling kommer til syne og undskylder inden motoren startes og han sætter sin båd på grund kun 20 m. væk. Da var klokken 03.

Kan ikke sove og går på dækket og undersøger pulpitten nærmere. Den øverste stang har fået et lille bøj og bukket nedenunder et lille knæk.

Om morgenen tog jeg over til den grundstødte Amerikaner og fortalte om skaderne. Han var meget forlegen og ville gerne betale hvad det kostede at få repareret. Han ville dog gerne have det ordnet inden næste dag,, da han skulle flyve hjem til USA.

Ikke noget problem sagde jeg, for der kommer en rigger og tage mål til en sprayhoodbøjle på min båd i dag og så vil jeg bé ham se på skaden samtidig.

Dagen gik og klokken blev 16, ingen aftalt rigger dukkede op, så jeg tog dingien ind til skiderikkeren for at høre hvad han blev af.

Han virkede meget stresset og havde helt glemt mig. Han havde slet ikke tid i dag.

Jeg gik direkte til en anden rigger, som gerne ville tageopgaven, jeg skulle blot komme med en tegning i fuld størrelse.

Amerikaneren havde været på besøg igen for at ville betale, det som det kostede, og Anette følte det var sidste chance og sagde 50 dollars.

De lagde 60 dollars og sagde tak tilligemed.

I et land hvor man kan sagsøge alt og alle, er det jo nok billigt sluppen, men på den anden side så tog det mig mindre end ½ time at rette pulpitten nogenlunde ud, ved hjælp af 2 brædder.

Dette skete i Simpson Bay Lagoon på St.Martin.

Kom hertil fra St.Kitt med en kraftig nordøstenvind på ca. 10 - 15 s/m, hvilket betød at vi måtte holde så højt til vinden som muligt.

Vi blev våde (og søsyg), men kunne glæde os over den hidtil største fangst, nemlig en wahoo (kingfish) på godt 5 kg. Sinken en krabat og nej hvor den smagte.

Der blev holdt grilgilde igen med Calipi og efter gildet delte vi resten af fisken til fiskefrikadeller.

Mad til 3 dage for fire!

Efter Basse Terre på Guadeloupe, var vi taget til Deshais, (nordvestGuadeloupe) blot for at slutte os til de to andre.

Herfra sejlede Nordstjernen til Atigua efter nogle reservedele til deres selvstyrer.

Vi sejlede med Calipi til Montserrat.

Det blev en noget særpræget oplevelse. På vores søkort og ifølge guidebogen fra sidste år, var nogle områder på øen og 2 sømil ud i havet forbudt område, på grund af den aktivitet, der stadig er i vulkanen. Vi sejlede i god afstand fra kysten og kunne i kikkert tydeligt se husene, der lå spøgelsesagtige tomme med et tykt lag aske på.

Bugten vi ville ankre i lå lige udenfor det ryddede område, så det skulle være ok.

Ankrene havde knapt nået bunden før en fisker sejlede hen til os og spurgte om ikke vi vidste at vulkanen var aktiv, og at vi lå i et forbudt område.

Der var ingen tvivl i ordene, så op med ankrene igen, og mens vi var i gang med at trække op, startede et politihorn og lygter begyndte at blinke inde på land.

Det var lige ved at blive mørkt så lyset blev tændt og vi vinkede til politiet inde på land samtidig med at vi sejlede fra stedet.

5 min senere blev vi mødt af en patruljebåd, der også kunne det med kulørt blink. De ville tilsyneladende kontrollere at vi nu også forlod det evakuerede område.

På Montserrat er det kun den nordligste tredjedel der er beboet, resten er evakueret. Vulkanen, der også her hedder Sufriere, har sidst været i udbrud i 1998, men der strømmer stadig en ildelugtende røg ud af krateret. En røg vi også mærkede, da vi sejlede forbi 2 sømil ude. Det kradsede og stak i næse og øjne.

Da vi endelig havde ankret helt oppe i Little Bay, var det mørkt og vi var lidt nervøse for, om der var skideballer i luften. Men nej, vi fik lov at sove og tog så op på kontoret dagen efter.

Det viste sig med opslag, at området der var ryddet og dermed forbudt at være i, var udvidet fra og med januar 2007, så vi var uvidende af gode grunde.

Desuden kunne vi blot sejle videre, da det ville være spild af gode kræfter at lave en masse papirarbejde, når vi ikke ville i land.

Og det gjorde vi så, altså sejlede videre til Nevis.

Første nat ved Charlestown. Næste nat oppe nordpå ved Qualie Beach. Her lå vi to nætter – dvs. 1½ nat, da vinden tog til og drejede i nord, så vi hoppede og dansede så meget, at vi drev for ankeret.

Efter først at have flyttet en gang uden at få ankeret til at bide, trak vi ankeret op og sejlede 7 sømil til Ballast Bay på St.Kits. En natsejltur på godt en time for halvvind i 15 - 20 s/m.

Det var her vi endelig besluttede os for at få lavet en sprayhood til ASRA inden hjemturen. Vådt i vådt.

Calipi kom lidt op af formiddagen. Også de havde haft en træls nat, med hoppen og dansen i bølgerne.

De var også drevet for ankeret, hvilket var første gang det var sket for dem.

Det var den 1. april og ikke nogen aprilsnar.

Ballast bay var endnu et fantastisk sted. Nok var vinden hård, men vi lå på stille vand, kun 50 meter fra stranden.

Er man som de fleste danskere strandsamlere af flotte sten og skaller så kunne, man let få favnen fuld her.

Calipi skulle ind til hovedstaden Basse Terre for at tjekke ud og vi tog op til den nordligste bugt Pump Bay, for at vente der. Fik sms at de ventede til dagen efter med at sejle til St.Martin.. Kl. 8 kom Calipi og de fortsatte forbi os. Vi skyndte os at gøre klar og satte efter.

Calipi er en Motiva 40, stålkets som burde sejle hurtigere end vores lille 32 fods glasfibersloop.

Men da vinden var mere i nord end i øst skulle vi sejle hård bidevind. Og det var ikke guf for Motivaen. Fandangoen løb mellem 6 og 7 knob for rebede sejl hele vejen, selv om vi fik mange søer ind over os.

Vi var i Simson Bay mere end en time før Calipi over en distance på 42 sømil.

Nu er Calipi sejlet til St.Croix og Pinocio ankom i går her til lagunen. Desuden er der kommet to andre danske både, som vi endnu ikke har hilst på.

Sprayhooden er i ordrebogen hos Quantum Sail, og vi skulle få den på onsdag. Vi er derinde hver dag for at holde dem til ilden

Bøjlerne er monteret så vi ligger lidt i en venteposition

Så afprøver man mekanikken og ser at generatoren er holdt op med at lade. Tankerne flyr til Helgoland og jagten går ind på en ny generator.

Koster 672 dollars!

Finder ved et tilfælde en gut der ved hvor man kan få den gamle renoveret, og må slippe 150 dollars for det.

Kommer hjem og monterer alternatoren, som den hedder på engelsk og den virker. Der lades igen på batteriet og jeg er glad.

2 timer senere ser jeg at voltmeteret viser et fald i batterierne! Hvad er nu det?

Generatoren er varm! En strøm må gå igennem uden der et tænding på?

Starter motoren igen – ingen ladning!! Er den brændt sammen igen? Eller hva?

Af med den igen – dingitur – gåtur – bustur – ”Den dur ikke”!

- Sæt den i maskinen her - og så snurrede alternatoren igen.

Den viste ladning med 14,8 volt og lyste når lampen blev tilsluttet.

Så havde vi en snak om montering og hvor de 4 ledninger skulle monteres.

Hjem igen, - Monterer dyret og starter, - ingen ladning! HJÆLP!!

Lars fra Pinocio hører mig og kommer med et lille måleinstrument og finder ud af, at det er en elektromagnet, der sidder i generatoren, der ikke slår til når motoren startes. Han sætter en ledning til og gir den 12 volt mens motoren kører og vupti så lader den!?!

Men er det holdbart at skulle starte ladningen manuelt hver gang? Ja siger Lars bare du passer på du ikke overlader batterierne!

Så var det at vi tog på en biltur rundt på StMartin, sammen med Pinocio. En fin tur, der endte i et supermarked hvor vi stort set købte ind til hjemturen.

Da vi kom tilbage var sprayhooden monteret, ny og fin, alt i alt 778\$. Godt at dollaren står lavt.

Den 15. sejlede vi til Tortola. En natsejls på halvvind 4 – 6 s/m. En rigtig stjernenat med en lille smilende måne. 91 sømil på 16 timer tog det til BVI. (de britiske jomfruøer, *red.*)

På vej ind til Roadtown gjorde motoren knuder og satte ud så vi jollesejlede ind til en bøje.

Viste godt hvad det var, så af med dieselfilterne, skylles i benzin, på igen, og så kunne vi sejle ind til Village Cay Marina for motor.

Skal man bore hul i tanken for at suge slam op fra bunden, skal båden ligge stille, især når tanken er næsten fuld.

Nu er det gjort JJ! – jeg brugte en pumpebold til en benzinmotor til at suge skidt op med.

Dagen efter snakkede jeg med en tysker som lå i havnen, som spurgte om jeg havde kommet en væske i tanken, som forhindrer alger i blomstre i tanken!

Jo, alger kan skam også vokse i diesel under disse temperaturer. Så jeg må på jagt efter algefjerner!

Desuden fandt jeg ud af at solfangeren var stået af. Ledningen var tæret 2 steder, så er det godt der er noget der hedder krympeflex.

Nu lader solfangeren igen, herligt med lidt ”gratis glæder.”

Her i marinaen koster en nat 38\$ uden vand og strøm, så vi lægger os ud for anker igen.

I morgen er det den 23. april, og Ove Sørensens fødselsdag. Den dag vil vi fejre med en tur til St.

John - en af de tidligere danske øer. Og det var vi!

Sejlede med færgen fra WestEnd på Tortola til Cruz Bay på St.John.

Her stod Preben og Lillian fra Calipi og sagde goddag! Vi havde tidligere snakket om det at bo hos dem mens de var i USVI, (de amerikanske, herunder de tidligere danske jomfruøer, *red.*) men vores telefoner virker ikke i det amerikanske terrornetværk, så vi havde ikke kunnet holde kontakt. Vi blev inviteret ombord, - de lå ude på den anden ende af øen så vi måtte med bus derud. Meget hyggeligt og første nat siden vi tog fra Rudkøbing at vi ikke sov på ASRA. Denne nat regnede det så en spand blev fyldt til randen.

Vi var omkring Charlotte Amalie på St.Tomas, med færgen tilbage til Båden.

Og så har vi hørt fra Nordstjernen. De sejler i BVI og vi har aftalt at mødes med dem på fredag...

KH

ASRA på jomfruøerne!!